

[Poul Møller.]

Og hvad går denne betænkning da ud på, hvad er Nordisk Råds indsats på dette område? Går den ud på at splitte og dele op de samlinger, der er fælles for Norden? Nej, den går ud på, at man skal prøve at skabe centralinstitutter. Skal den oldnordiske forskning være den eneste, for hvilken man ikke vil skabe et centralnordisk institut? Ville det ikke være rimeligt, om man i Norden forsøgte at skabe et fælles forskningsinstitut for vor oldnordiske forskning? Det er et synspunkt, der bliver aktuelt ved de svenske forskeres henstilling til os og ved folketingsudvalget angående Nordisk Råds beretning. Og så kommer medlemmerne af folketingsudvalget her og siger i deres indstilling, at det første, vi skal gøre for at samle den videnskabelige forskning i Norden, er at splitte den. Det ærede medlem hr. Alsing Andersen var formand for det ene udvalg og ordfører for det andet. I det ene udvalg siger han: samling af nordiske forsknings arbejder. I det andet siger han: lad os splitte det, der er samlet.

Der burde have været bedre tid til behandlingen af denne sag, således at disse synspunkter også kunne være blevet overvejet. Efter at udvalgets betænkning er afgivet, modtog udvalget så sent som i går et nyt bilag, der ikke er optrykt i betænkningen, et bilag fra undervisningsministeriet, som havde modtaget en skrivelse fra Grønlandsministeriet om disse skrifers betydning for Grønlandsforskningen. Vi må naturligvis have optrykt disse bilag, som er sagkyndige udtalelser fra det filosofiske fakultet og det matematisk-naturvidenskabelige fakultet ved Københavns universitet, og hvori man tillægges særlig Flatøbogen væsentlig betydning for Grønlandsforskningen. Jeg nævner det her, fordi det forekommer mig, at det viser, at der er grund til at tage en realitetsovervejelse endnu, inden man beslutter sig for det kriterium, som den højtærede undervisningsminister vil tvangspålægge folkettinget. Grønlandsforskningen kan da i hvert fald ikke være Danmark ivedkommende. Grønlandsforskningen er en forskning, hvor vi har forpligtelse til at holde de dokumenter og skrifter i vort land, der vedrører forskningen af Grønland.

Der er endvidere et spørgsmål, som er fremkommet i de sidste dage, nemlig hvorvidt der skal føres retssag om disse skrifers udlevering. Det er klart, at dette spørgsmål dukker op på grund af den fremgangsmåde, undervisningsministeren har valgt, fordi han ikke har ønsket nogen forhandling med universitetet inden lovforslagets fremsættelse, fordi han helt har afvist universitetet og slet ikke har villet drøfte denne sag med universitetet, inden han forpligtede sig over for Islands regering. Derved er der skabt lidenskab i sagen, hvor der burde have været ro.

Er det nu værdigt, at folkettinget på lørdag ved tredje behandling vedtager lovforslaget med en retssag hængende over hovedet? Det ærede medlem hr. Alsing Andersen sagde, at han ville tage det ganske roligt. Det kan jeg godt forstå at han gerne vil, men er det værdigt, at det skal være kongens foged, der til syvende og sidst skal afgøre denne sag, måske med appel til landsretten? Skal det være kongens foged, der skal have det sidste ord, eller skal der ikke gives sådan tid til disse overvejelser, at man også kan indhente det juridisk forsømte?

Jeg har gerne villet gøre disse bemærkninger om fremgangsmåden i denne sag. Jeg gør det ikke for bare at kværulere over det, men fordi jeg mener, at selve fremgangsmåden viser, at der burde gives bedre tid, og at der endnu er problemer, der bør overvejes, inden sagen afgøres. Hvorfor skulle man ikke give tid? Hvorfor skulle man ikke lade den folkelige debat om denne sag finde frem til en rimelig konklusion, inden man gennemfører dette anliggende? Det har forundret mig, ja, det har forundret mig kolossalt, at netop de grupper i vort folk, der normalt taler mest om folkelighed og om den folkelige diskussion, ønsker sagen afsluttet, uden at der kan blive tid til en folkelig diskussion om den. (*Økonomiministeren* [Bertel Dahlgaard]: Den diskussion har stået på i mere end 10 år!). Det har den ikke, højtærede minister; denne diskussion er aldrig blevet ført frem, fordi videnskabsmændene aldrig før har lagt deres synspunkter så klart frem for befolkningen som i den sidste måned. (*Per Hækkerup*: Vist så!). Vist ej.